

Kret europejski (*Talpa europaea*)

Przedstawiciel rodziny kretowatych. Zwierzę doskonale przystosowane do podziemnego życia, o długości ciała nie przekraczającej 17 cm, ogona około 3 cm, ciężarze od 70 do 120 g. Ciało ma walcowate, pokryte gęstym, bardzo miękkim, czarnym futerkiem, o włosach rosnących prostopadle do skóry. Ma małą głowę bez wyraźnie zaznaczonej szyi.

Kret ma słaby wzrok, natomiast znakomity słuch i węch. Brak małżowin usznych. Włoski czuciowe na ryjku pozwalają mu odnajdywać drogę. Kończyny przednie kreta stanowią główny narząd grzebiący, w razie potrzeby służą mu one do pływania.

Kret przebywa najchętniej na łąkach, polach, w ogrodach, na skraju lasów. Nie ma go prawie na wybrzeżach morskich, rzadko mieszka w okolicy rzeki czy jeziora. Unika terenów piaszczystych i kamienistych. W górach występuje do wysokości 2000 m. n.p.m.

Kret kopie rozbudowany system podziemnych chodników i nor. Wykopaną ziemię wciska w boczne ścianki korytarzy lub wypycha na powierzchnię usypując kopce (kretowiska), które mogą dochodzić do 2 m średnicy. Pod ziemią porusza się bardzo sprawnie, pływając w niej, jak inne zwierzęta w wodzie. Czyni to z szybkością równą szybkości człowieka idącego po powierzchni ziemi. Również szybkość, z jaką kret potrafi zakopać się w ziemi porównać można do nurkowania w wodzie.

Rozbudowany system korytarzy położony jest na głębokości od 10 cm do 40 cm latem (zimą głębiej). Dzieli się on na część mieszkalną, biegową i żerowiskową (łowiecką). Pod największym kopcem mieści się komora mieszkalna z gniazdem, wysłanym trawą, liśćmi i mchem. Korytarze łowieckie położone tuż pod powierzchnią ziemi służą jako pułapki, korytarze biegowe - jako drogi.

Kret żywi się głównie larwami chrząszczy i dorosłymi chrząszczami, dżdżownicami oraz drobnymi gryzoniami. W czasie kopania zjada wszystko, co znajdzie się na jego drodze. Na powierzchni ziemi poluje na ślimaki, żaby, jaszczurki, padalce i węże. Nie je ropuch.

W okresie od kwietnia do lipca samica rodzi 3 – 7 młodych. Są one ślepe i wyjątkowo małe – wielkości ziarnka fasoli. Samodzielność młode kreciki uzyskują po upływie około 2 miesięcy. Dorastają w wieku około 12 miesięcy.

Tekst opracowano na podstawie:

Ssaki, Serafiński W., Wielgus – Serafińska E, PWN, Warszawa 1976

Mały słownik zoologiczny - ssaki- Kazimierz Kowalski (red.), Wiedza Powszechna, Warszawa 1973